

ע"פ 14076/02/15 - עו"ד שרית אודליה וידס-המערערת נגד בנק דיסקונט לישראל בע"מ- המשיב

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 14076-02-15

בפני כבוד השופט הנשיא יגאל פליטמן

עו"ד שרית אודליה וידס-המערערת

-

בנק דיסקונט לישראל בע"מ- המשיב

בשם המערערת - בעצמה

בשם המשיב - עו"ד נחום פיינברג ועו"ד נועה כוכבי

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטתה של שופטת בית הדין האזורי בתל אביב-יפו (השופטת דגית ויסמן; סע"ש 14-01-33921) מיום 22.1.2015, שלא לפסול עצמה מלדון בתביעת המערערת.

רקע

2. ביום 16.1.2014 הגישה המערערת תביעה כספית לבית הדין האזורי, שהועמדה על סך של 3,000,000 ₪ לצרכי אגרה. המערערת טענה בתביעתה, כי עברה מסכת של התעמרות והתעללות נפשית על ידי מנהלי המשיב, שגרמה לה נזקים חמורים, ממוניים ולא ממוניים, בין היתר תוך הפליה חמורה, פיטורים שלא כדין בזמן הריון, נזק תדמיתי, פגיעה במוניטין, לשון הרע, הפרת הסכמי עבודה ועוד.

3. בו ביום הגישה המערערת גם בקשה למתן צו עשה זמני, לתשלום שכרה מיום פיטוריה. במהלך הדיון שנקבע בבקשה זו ליום 3.2.2014, קיבל ב"כ המערערת את המלצת בית הדין וביקש למחוק את הבקשה. בית הדין נעתר ומחק את הבקשה, ללא צו להוצאות.

4. יצוין, כי לאחר דיון זה, הגישה המערערת הודעה על הפסקת ייצוג, ובה הודיעה כי היא תייצג את עצמה בהמשך ההליך.

5. ביום 16.7.2014 הגישה המערערת בקשה למתן צו גילוי ועיון מסמכים ספציפי, בה ביקשה גילויים של 17 סוגי מסמכים. בקשתה של המערערת נדונה במסגרת דיון קדם המשפט שהתקיים ביום 16.9.2014. יוער, כי בסיומו של הדיון המליץ בית הדין למערערת "**לפנות ליעוץ משפטי אשר ייצג את עניינה, וקיים חשש שהעירוב בין האישי ובין ניהול אופן המשפט עלול להכשיל את ההליך.**"
6. בהחלטתו מיום 7.10.2014 דחה בית הדין את מרבית הבקשה, לאחר שקילת מידת הרלבנטיות של המסמכים שגילויים התבקש ומידת הפגיעה בצדדים שלישיים לגבי כל מסמך ומסמך. בית הדין התיר גילויים של שניים מהמסמכים שהתבקשו - תיקה האישי של המערערת ותכתובת בעניין הבקשה להעבירה מתפקידה. כמו כן הורה בית הדין למערערת לאפשר למשיב לעיין במסמכים שפורטו במסגרת תצהיר גילוי המסמכים מטעמה.
7. המערערת הגישה בקשת רשות ערעור על החלטה זו של בית הדין האזורי (בר"ע 29054-11-14). בהחלטה מיום 1.12.2014 דחה חברי השופט איטח את הבקשה ככל שהתייחסה לחלקה השני של ההחלטה, בדבר עיון במסמכים שגולו מטעם המערערת, וביקש את תגובת הצדדים להצעה, לפיה טענת הבנק לגבי שמירת צילומי מצלמות האבטחה תגובה בתצהיר, והיומנים שאת גילויים ביקשה המערערת ביחס למפגש מיום 21.3.2013 - יגולו, בכפוף למחיקת מידע אישי ומידע שחל עליו חיסיון בנקאי.
8. המשיב הסכים בעיקרו של דבר להצעת בית הדין, בין היתר, בכפוף לכך ש"בזאת מוצתה בקשת רשות הערעור". המערערת הסכימה בסופו של דבר להצעת בית הדין, אך טענה כי למעשה המשיב סירב לה. בהחלטת בית הדין מיום 23.12.2014 דחה בית הדין את מרבית בקשת רשות הערעור, ונתן תוקף של החלטה להצעתו לצדדים. כמו כן קבע, כי "**בנסיבות העניין, וחרף הסרבול שיצרה המבקשת בהתייחסות להצעת בית הדין... החלטתי שלא לעשות צו להוצאות.**"
9. כמו כן, במהלך דיון קדם המשפט שהתקיים בבית הדין האזורי, ביקשה המערערת את צירופו להליך של היועץ המשפטי לממשלה, וביום 28.10.2014 הגישה המערערת לבית הדין בקשה נוספת בעניין זה.
10. בהחלטתו מיום 6.11.2014 דחה בית הדין האזורי את הבקשה, מן הטעם ש"**הסכסוך בהליך זה הוא סכסוך פרט בין עובדת לבין מעסיקה. על פני הדברים, לא מתעוררות בו שאלות עקרוניות המצדיקות את צירופו של היועץ המשפטי לממשלה, חרף האדרת העקרונית שהמבקשת מנסה לשוות לבקשתה...**"
11. המערערת הגישה בקשת רשות ערעור גם על החלטתו זו של בית הדין האזורי (בר"ע 10314-12-14). בהחלטתו מיום 7.12.2014 דחה חברי השופט איטח את הבקשה.

בקשת הפסלות וההחלטה

12. ביום 30.11.2014 הגישה המערערת בקשה לפסילת השופטת ויסמן מלדון בתביעתה. המערערת טענה,

בעיקרו של דבר, כי השופטת "מתאימה עצמה לרצונותיו של המשיב ומסייעת לו באופן אקטיבי". עוד טענה, כי עולה חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט על ידי השופטת ויסמן, מן הטעמים הבאים: אמירות שנאמרו על ידי השופטת במהלך הדיונים שלא באו לידי ביטוי בפרוטוקולים, ויצירת פרוטוקולים חסרים באופן סלקטיבי ומגמתי; התעלמות מעילת התביעה ומאופן התנהלות המשיב, שבאה לידי ביטוי גם ב"אי פנייה אליו ולו בשאלה אחת"; התעלמות מהנורמות הגבוהות שבהן מחויב המשיב מהיותו מוסד פיננסי ציבורי; עיוות דין בדחיית הבקשה לגילוי מסמכים באופן גורף, ללא נימוקים משפטיים ענייניים; העדר הנמקה משפטית למחיקת בקשתה לצו עשה זמני, תוך איום בחיוב בהוצאות; החלטת בית הדין מהדיון מיום 16.9.2014 לפיה קיים עירוב בין האישי ובין אופן ניהול ההליך, נועדה להסוות את משוא הפנים מצדו, ואינה מבוססת עובדתית.

13. המשיב התנגד לבקשת הפסלות.

14. בהחלטתו מיום 22.1.2015 דחה בית הדין האזורי את בקשת הפסלות, בזו הלשון:

"למרות ארכה של הבקשה לפסול את הח"מ (35 עמודים ותצהיר באורך 33 עמודים נוספים), לא מצאתי בה ממש.

עיקר טרובותיה של המבקשת נוגע לתוכן של החלטות שניתנו במסגרת ההליך, ובעיקר להחלטה בנושא גילוי מסמכים, עליה גם הוגשה בקשת רשות לערער שנדחתה ברובה. טענות אלה אינן יכולות לשמש בסיס לבקשת פסלות שופט ...

בהתייחס לטענות המבקשת בנושא אמירות שהובעו על ידי הח"מ במסגרת ההליך הזמני ובדיון המוקדם, אדגיש כי רבות מה"אמירות" המיוחסות לח"מ כלל לא נאמרו ...

חזרתי וקראתי את פרוטוקול הדיון בבקשה לסעד זמני שנדונה בחודש פברואר 2014, לפני כשנה. לא מצאתי בו בסיס (עובדתי או אחר), לטענות המפורטות בבקשת הפסלות. דברים אלה נכונים גם לישיבה מיום 16.9.14.

מעבר לאמור לעיל, אין בכוונת הח"מ להתפלמס עם כל אחת מטענותיה של המבקשת, המפורטות בבקשה. אציין כי אין כל יסוד שבדין לטענות המבקשת בנוגע לפרוטוקולים של הדיונים שהתקיימו. יוער בעניין זה, כי אם המבקשת, שהיא עו"ד, סברה שהפרוטוקול אינו משקף את הדיון, יכלה לבקש לתקנו. עוד ראוי לציין כי על פי הדין, אין חובה על שופט, המנהל את פרוטוקול הדיון, לרשום מילה במילה ומספיק אם הרישום משקף בצורה מרוכזת ותמציתית את עיקרי הדברים שנאמרו ...

על פני הדברים, הבקשה חסרת בסיס בחלק ניכר ממנה ובחלקים אחרים שלה מעוגנת בעיקר בתחושותיה הסובייקטיביות של המבקשת ותו לא. אין בעובדה שהמבקשת תמכה את בקשתה בתצהיר מטעמה, לשנות זאת.

בהקשר זה אזכיר שהתיק נמצא בשלביו המקדמיים, טרם הוגשו תצהירי עדות ראשית והעדים טרם נחקרו על תצהיריהם. לפיכך, טענות בדבר קביעות עובדתיות שבית הדין קבע, אינן מדויקות, וזו בלשון המעטה."

בית הדין קבע, כי הוצאות הבקשה יילקחו בחשבון בפסיקת הוצאות ההליך כולו.

הערעור

15. טענות רבות טענה המערערת בערעור שלפניי. בעיקרו של דבר, חזרה המערערת על טענותיה בבקשת הפסלות, וכן טענה טענות רבות הנוגעות לעילות תביעתה ולאופן התנהלות המשיב בפיטוריה. המערערת הוסיפה וטענה, כי השופטת לא התמודדה בהחלטתה עם טענותיה, למשל, בנוגע לאמירות שנאמרו במהלך הדיון ושלא מצאו ביטוי בפרוטוקול, וכי ההחלטה מתחמקת ובלתי מנומקת. בעניין זה הדגישה המערערת כי צירפה תצהיר לבקשת הפסלות, וכי יש לחקור ולדרוש את האמירות שנאמרו בהתאם. כמו כן כוון ערעור הפסלות נגד החלטות השופט איטח בשתי בקשות רשות הערעור שהגישה, משלטענת המערערת היה עליו לפסול עצמו מלדון בעניינה, משום שהמשיב מיוצג על ידי עו"ד פיינברג, בעוד שבת דודו של השופט איטח היא עו"ד רוני איטח, המועסקת כעו"ד במשרדו של עו"ד פיינברג. עוד טענה, כי המשיב מבזה את בית הדין ונמנע מלהציג לה את המסמכים שהיה עליו להמציא לה בהתאם להחלטת השופט איטח מיום 23.12.2014.

16. המשיב לא הגיב לערעור הפסלות.

הכרעה

17. לאחר שנתתי דעתי לערעור, לכלל החומר שהובא לפניי ולנסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות. טעמי לכך אבאר להלן.

18. הלכה היא כי **"מעצם היותה בקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צלכבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות ולשם הוכחת קיומה של עילת הפסלות"** (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנקה מזרחי המאוחד בע"מ, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאיכוחם אובה שקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 ליאתחן - בן עליזה חנושות', ניתן ביום 21.2.2011, להלן - **עניין ליאתחן**). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא **"כיה שופטה היושב בדיון, מקצועי ומיומן ובידול לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משואפנים. אף כללהוא, כיינתן משקל לרבלעמדת השופטה הסבור כי אינו מנוע מלישב בדיון, וערכאתה ערעור לא תערב בחוות דעתו שלה שופטה הסבור כי בידול נהלא תהליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד"** (עפ"ס 16943-11-11 חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאות שם; וראו גם עפ"ס 28458-10-11 עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומימה מאמיד, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאות שם).

במקרה שלפניי, השופטת ויסמן לא מצאה ממש בבקשת הפסילה של המערערת, שלדעת השופטת ויסמן הסתמכה על תחושותיה הסובייקטיביות של המערערת בלבד. השופטת ויסמן ציינה בהחלטתה כי המערערת לא הגישה בקשה לתיקון הפרוטוקולים, כפי שהיה מצופה ממנה לו סברה כי נאמרו במהלך הדיון אמירות חשובות שלא באו לידי ביטוי

בפרוטוקול, וכן הדגישה כי תביעת המערערת מצויה עדיין בשלב מקדמי, טרם דיון ההוכחות, ומשכך אין ממש בטענות המערערת בדבר קביעות עובדתיות, כביכול, שנקבעו על ידה.

גם בטענות שהעלתה המערערת במסגרת ערעור הפסלות שלפניי לא מצאתי הצדקה לפסילתה של השופטת ויסמן, ולא מצאתי כי מדובר במקרה חריג המצדיק התערבות בדעת השופטת ויסמן, הסבורה שאין כל משוא פנים מצדה בניהול ההליך בעניינה של המערערת.

19. אשר לאמירות שלטענת המערערת נאמרו במהלך שני הדיונים שהתקיימו בתיק ושלא מצאו ביטויים בפרוטוקול יוזכר, נוסף על האמור בהחלטת השופטת ויסמן בעניין זה, כי בהתאם להלכה "פרוטוקול הדין משקף את שאירע במציאות, ועל הטוען לפסלות הנטל להפריך הנחה זו. הפרוטוקול מהווה יסוד לבחינת מהימנות הטענות נגד בית המשפט באשר לאופן התנהלות הדין". לפיכך, בהעדר עיגון בפרוטוקול, אין לבסס טענת פסלות על התבטאות המיוחסת לשופט (ראו, למשל, ע"א THE 6207/08 NORTH FACE UNC נ' כוכב הצפון ציוד ומחנאות בע"מ, ניתן ביום 3.11.2008).

מעבר לכך, השופטת ויסמן בהחלטתה בבקשת הפסלות קבעה כי האמירות המיוחסות לה על ידי המערערת - ברובן כלל לא נאמרו על ידה. מכל מקום, הלכה היא כי "ככלל, באמירות לכאוריות במסגרת החלטת ביניים אין כדי ללמד כי דעתו של בית הדין ננעלה, וכי אין בידי מי מהצדדים לשכנע את בית הדין בעניין שבלב המחלוקת בתובענה העיקרית" (ראו, למשל, עניין ליאת חן, וכן עא"ח 14/08 רבקה אהרוני - הנהלת בתי המשפט, ניתן ביום 2.4.2008). משכך, גם לו הייתה מוכיחה המערערת כי האמירות שהיא טוענת שנאמרו על ידי בית הדין במהלך הדיון, שלא מצאו ביטוי בפרוטוקול, אכן נאמרו, לא היה בהן כדי להקים עילת פסלות, שכן מדובר בהליכים מקדמיים, שבהם מטרת בית הדין לפעול לקידום ההליך ויעולו. כמו כן לא מצאתי כי אותן אמירות שהמערערת מייחסת לבית הדין מעידות על קביעת עמדה כלשהי מצד בית הדין, או כי הוא ננעל בדעתו באופן המקים חשש ממשי למשוא פנים מצדו בניהול ההליך.

20. אשר לטענת המערערת בעניין העדר הנמקה משפטית בהחלטת בית הדין לגבי מחיקת בקשתה למתן צו עשה זמני, ייאמר, כי בקשה זו של המערערת נמחקה בהתאם לבקשת בא כוחה דאז, ללא צו להוצאות. בנסיבות אלו ברי כי לא נדרשה כל הנמקה משפטית למחיקה.

21. אשר לטענות המערערת לגבי החלטותיו הדיוניות של בית הדין האזורי בעניין גילוי המסמכים וזימון היועץ המשפטי להצטרף להליך, ייאמר כי דינן להידחות. "הלכה פסוקה היא, כי בהחלטות דיוניות כשלעצמן אין די כדי לבסס עילת פסלות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר בסדרת החלטות... החלטות דיוניות אין בהן כשלעצמן עילת פסלות ואין שאלת נכונותן עומדת לדין במסגרת דיני הפסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 27592-03-12 עמוס אפלברג - מכון היהלומים הישראלי IDI בע"מ, ניתן ביום 25.4.2012, והאסמכתאות שם). זאת ועוד. כבר נפסק כי אין מקום להשיג על החלטות דיוניות על דרך הגשת בקשת פסלות או ערעור על החלטת הפסלות, כפי שכתב השופט מרזל בספרו: "טענת הפסלות אינה יכולה לתקוף את ההחלטה או את הפעילות השיפוטית עצמה... אלא רק את משמעותה במסגרת דיני הפסלות. השאלה אפוא אינה אם הפעילות נכונה לגופה, אם היא מוצדקת, אם היא כדין, וכיוצא ב - אלא אם היא מעידה

על קיומה של פסלות [י' מרזל, דיני פסלות שופט, 174, 177 (2006)]. ואכן, המערערת הגישה שתי בקשות רשות ערעור לבית דין זה על החלטות בית הדין האזורי, שנדונו לגופן. כמו כן יש לציין, כי בית הדין האזורי לא דחה את בקשת המערערת לגילוי מסמכים ספציפי באופן גורף ובלתי מנומק, כטענתה, אלא דן בכל אחד מהמסמכים שהתבקש גילויים, ואף הורה על גילוי שניים מהם. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי יש בהחלטותיו הדיוניות של בית הדין האזורי כדי להעיד על משוא פנים כלשהו מצדו.

22. אשר לטענות המערערת בכל הנוגע לפסילת השופט איטח ייאמר, כי המערערת לא הגישה בקשת פסלות לשופט איטח בעת שדן בבקשות רשות הערעור שהגישה, ואף לא לאחר מכן, והעלתה לראשונה טענותיה בעניין זה רק במסגרת הערעור שלפניי, הסב על החלטתה של השופטת ויסמן שלא לפסול עצמה מלדון בתביעתה. אשר לכך כבר נפסק כי **"מקום בו בעל דין אינו מעלה טענת פסלות מיד לאחר שנודעה לו, בייחוד במצב דברים בו לפתחו של השופט מצויה בקשה תלויה ועומדת, יש לראותו כמי שוויתר על זכותו לטעון לפסלות השופט. ישנו חשש, כי בעל דין ימתין עם בקשת פסילה וישהה את הגשתה עד לבירור עמדתו של השופט בהליך או בפסק הדין הסופי, ובכך יפתח פתח למניפולציות שונות"**. כלומר, טעם זה בלבד מספיק כדי לדחות את טענות המערערת לגבי פסלות השופט איטח. מעבר לנדרש ייאמר, כי לא מצאתי כי קמה במקרה זה עילת פסלות בהתאם לסעיף 77א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984, ואף לא מצאתי כל טעם לפגם בדונו של השופט איטח בבקשות רשות הערעור שהגישה המערערת, משעו"ד רוני איטח עצמה לא מייצגת את המשיב בהליך זה.

23. אשר לטענות המערערת הנוגעות לעילות תביעתה - הדיונים שהתקיימו עד כה בבית הדין האזורי היו דיונים מקדמיים בלבד, ומשכך לא ברורות תלונות המערערת כי בית הדין נמנע מלחקור או לפנות למשיב בשאלות לגבי הנסיבות שהובילו לתביעה. חזקה כי טענות המערערת יתבררו כדבעי במהלך ההליך, וודאי שאין מקום לדון בהן במסגרת ערעור זה. טוב תעשה המערערת אם תשמור את מרצה וכוחותיה לשלב ההוכחות של ההליך.

24. נוכח כלל האמור לעיל, לא מצאתי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדין האזורי, משנסיבות המקרה אינן באות בגדר המקרים החריגים שבהם ערכאת הערעור תתערב בחוות דעתו של השופט, הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות.

25. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיב, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ז שבט התשע"ה (16 פברואר 2015), בהיעדר הצדדים ויישלח אליהם.

5129371

54678313

עמוד 6

5129371

54678313